

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 182/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Виктора Миљковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Виктора Миљковића - адвоката Горице Спасојевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв 12/22 од 09.06.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре-9/22 од 14.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Виктора Миљковића - адвоката Горице Спасојевић, па се укидају правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кв 12/22 од 09.06.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре-9/22 од 14.10.2022. године и предмет враћа на поновно одлучивање Вишем суду у Крагујевцу.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кв 12/22 од 09.06.2022. године у ставу првом усвојена је замолница Савезног министарства правде Републике Аустрије број ВМЈ-VI 2021-0.083.261 од 03.03.2021. године, за извршење стране кривичне пресуде, уз премештај, Покрајинског суда за кривичне ствари у Бечу број 64 Нv 95/20p од 10.11.2020. године, којој је окривљени Виктор Миљковић, осуђен због кривичног дела трговина опојним дрогама из члана 28а ставка 1, пети случај, ставка 4 тачка 3 Закона о опојним дрогама (СМГ) и прекршаја припремања трговине опојним дрогама из члана 28 ставка 1, први и други случај СМГ, чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом, у другом ставу, одобрен је премештај окривљеног који ће се извршити из земље изрицања казне, односно Републике Аустрије у земљу издржавања казне, Републику Србију, а у трећем ставу, одлучено је да трошкове пружања међународне правне помоћи сноси замољена држава.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре-9/22 од 14.10.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв 12/22 од 09.06.2022. године, потврђена.

Бранилац окривљеног Виктора Миљковића - адвокат Горица Спасојевић поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 74. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде или их преиначи и одбије замолницу Савезног министарства правде Републике Аустрије ВМЈ-VI 2021-0.083.261 од 03.03.2021. године и захтев за премештај окривљеног на издржавање изречене казне у Републици Србији.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 74. ЗКП из разлога што суд супротно члану 61. став 2. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима на седницу већа која је одржана 09.06.2022. године није позвао браниоца окривљеног, иако је присуство браниоца било обавезно, већ је седницу већа одржао без његовог присуства.

Из списка предмета произилази да је решењем Вишег суда у Крагујевцу СУ – VIII- 49-14/21 од 05.11.2021. године постављена за браниоца по службеној дужности окривљеном Виктору Миљковићу, адвокат Горица Спасојевић. Дана 25.11.2021. године одржана је седница већа Вишег суда у Крагујевцу у смислу члана 61. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, којој је присуствовала бранилац окривљеног и заменик јавног тужиоца. Дана 25.11.2021. године донета је пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв 136/21, којом је у ставу првом усвојена замолница Савезног министарства правде Републике Аустрије број ВМЈ-VI 2021-0.083.261 од 03.03.2021. године, за извршење стране кривичне пресуде, уз премештај, Покрајинског суда за кривичне ствари у Бечу број 64 Нв 95/20р од 10.11.2020. године, којој је окривљени Виктор Миљковић, осуђен због кривичног дела трговина опојних дрогама из члана 28а ставка 1, пети случај, ставка 4 тачка 3 Закона о опојним дрогама (СМГ) и прекршаја припремања трговине опојним дрогама из члана 28 ставка 1, први и други случај СМГ, чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, док је у другом ставу одобрен премештај окривљеног из Републике Аустрије у Републику Србију.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж кре 27/21 од 13.01.2022. године усвајањем жалбе браниоца окривљеног укинута је пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв 136/21 од 25.11.2021. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Виши суд у Крагујевцу је дана 09.06.2022. године донео пресуду Кв 12/22, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж кре 9/22 од 14.10.2022. године, којом је у ставу првом усвојена замолница Савезног министарства правде Републике Аустрије број ВМЈ-VI 2021-0.083.261 од 03.03.2021. године, за извршење

стране кривичне пресуде, уз премештај, Покрајинског суда за кривичне ствари у Бечу број 64 Нv 95/20p од 10.11.2020. године, којој је окривљени Виктор Миљковић, осуђен због кривичног дела трговина опојних дрогама из члана 28а ставка 1, пети случај, ставка 4 тачка 3 Закона о опојним дрогама (СМГ) и прекршаја припремања трговине опојним дрогама из члана 28 ставка 1, први и други случај СМГ, чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, док је у другом ставу одобрен премештај окривљеног из Републике Аустрије у Републику Србију.

Одредбом члана 61. став 2. Закона о међународној правој помоћи у кривичним стварима је прописано да ванпретресно веће надлежног суда одлучује о замолници у седници већа. О седници већа обавештавају се јавни тужилац и бранилац кога суд поставља по службеној дужности.

Имајући у виду цитиране законске одредбе члана 61. став 2. Закона о међународној правој помоћи у кривичним стварима, те да из списка предмета произилази да је пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кв 12/22 од 09.06.2022. године, којом је у ставу првом усвојена замолница Савезног министарства правде Републике Аустрије број ВМЈ-VI 2021-0.083.261 од 03.03.2021. године, за извршење стране кривичне пресуде, уз премештај, донета а да о седници већа није сачињен записник нити су о одржавању седнице обавештени бранилац окривљеног и јавни тужилац, иако је суд био у обавези да браниоца окривљеног, као и јавног тужиоца обавести о дану и часу одржавања седнице већа на којој се доноси одлука о замолници, то се по налажењу Врховног касационог суда, основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 74. ЗКП, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалби на првостепену пресуду, иако је на ову повреду закона у својој жалби указивао бранилац окривљеног.

Наиме, у конкретном случају ради се о поступку за извршење стране кривичне пресуде за који је према одредбама члана 61. став 2. Закона о међународној правој помоћи у кривичним стварима обавезна одбрана а која процесна ситуација се по својој правној природи може изједначити са обавезном одбраном прописаном одредбом члана 74. ЗКП.

Поред тога, без обавештавања о седници већа браниоца окривљеног донета је пресуда којом је у смислу члана 62. Закона о међународној правој помоћи у кривичним стварима призната страна кривична пресуда којом је због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ (за које кривично дело је обавезна одбрана) окривљени осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Виктора Миљковића - адвоката Горице Спасојевић, те на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо у целини правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кв 12/22 од 09.06.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре-9/22 од 14.10.2022. године и предмет вратио Вишем суду у Крагујевцу на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, те се сходно овој одлуци није упуштао у разматрање осталих истакнутих повреда у захтеву браниоца окривљеног.

У поновном поступку суд ће приликом одлучивања имати у виду разлоге ове пресуде, те ће поступити по истима и отклонити повреду закона на коју му је указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић